

SPANINGSUPPSLAG

I grävare brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

KD

10684-A

04 Förslutningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

Förhörprot

06

Preparera

Utskriftsdatum

881222/CL

Rnörd

Protokoll fört vid förhör med vaktmästaren

Björn Anders Olsson, fd 540520-0071,

boende Kung Hans väg 35, 1 tr, 191 76

Sollentuna, tfn 08-754 63 54.

Olsson är arbetslös sedan den 1 december 1988. Tidigare var han anställd vid skolkontoret i Sollentuna kommun, tfn 92 10 00. Detta var ett beredskapsarbete.

Han höres i sin bostad måndagen den 20 december 1988 med början klockan 12.45. Förhørsledare krinsp Per Gustavsson och krinsp Inge Uvemo Rk A2. Inga övriga närvarande.

Bandupptagning.

Han höres i Palmeutredningen.

Olsson informeras vidare om att anledningen till förhöret är Olssons bekantskap med grannen Krister Pettersson.

Olsson berättar att han flyttade in i fastigheten under våren 1983. Krister Pettersson bodde då redan på Kung Hans väg 35, 2 tr i Sollentuna. Olsson var inte tidigare bekant med Krister Pettersson men säger att han lärde känna honom kort efter det att han flyttat till adressen. Det var bl a i samband med att Olsson besökte socialkontoret i Sollentuna som han kom i kontakt med Krister Pettersson i receptionen.

Olsson träffade också Krister Pettersson flera gånger i trapphuset och han säger att man då morsade på varandra som grannar brukar göra. Efter en tid så började dom umgås lite grann privat och Olsson blev bl a hembjuden till Krister Petterssons bostad. Krister bodde i lägenheten rakt ovanför Olsson.

Vid besöken i Kristers bostad har de båda druckit öl och sprit. Olsson säger att han inte besökte Krister så ofta utan det var väl mera sporadiska besök han gjorde. Dock var Krister Pettersson oftare hos Olsson än vise versa. För det mesta var Krister Pettersson berusad, vilket Olsson inte var. Själv tyckte han att

Krister Pettersson många gånger var jobbig och han ville inte ha med mannen ifråga att göra. För att slippa träffa Krister Pettersson så brukade Olsson dra för köksgardinerna så att han inte kunde se att Olsson var hemma i bostaden.

Under årens lopp har Olsson märkt att Krister Pettersson har ett okontrollerat, häftigt humör. Han har dock aldrig vid något tillfälle burit hand på Olsson.

Dock har Olsson vid flera olika tillfällen hört att det varit bråk i lägenheten ovanför där Krister Pettersson bor. Han säger sig ha hört liksom krascher och slag ifrån Krister Petterssons lägenhet. Han menar att det lät som om någon slog omkull stolar och möblemangen uppe i lägenheten.

När dessa bråk har varit uppe i Krister Petterssons lägenhet har denne ofta haft besök och Olsson har sedermera hört att Krister Petterssons besökare lämnat lägenheten varefter det blivit tyst och lugnt igen.

Olsson poängterar att han endast träffat Krister Pettersson mera sporadiskt.

De kunde ha träffats någon gång i månaden varefter besöken upphört en längre tid innan dom åter träffats.

Olsson menar vidare att han själv inte var speciellt intresserad av att träffa och umgås med Krister Pettersson men mera för grannsämjans skull träffades de då och då och pratades vid lite grann.

Någon gång under åren 84-85, Olsson minns inte så noga, så hade grannen på bottenvåningen Tomas Reimer haft en fest hemma i sin bostad. På kvällen hade Krister Pettersson kommit ner till Olsson och klagat på att det var livat från festen. Krister Pettersson trodde till en början att det var Olsson som hade festen hemma men han förklarade då det rätta förhållandet för Krister Pettersson varefter denne gick ner till Tomas Reimer. Kort därefter hörde Olsson från sin bostad någon liksom bankade väldigt hårt mot Reimers ytterdörr. Olsson undrade till en början vad Krister Pettersson höll på med och tänkte att han kanske sparkade med foten mot lägenhetsdörren. Han hörde också att det blev alldeles tyst ifrån Reimers lägenhet. I efterhand fick Olsson utav Reimers reda på att Krister Pettersson kommit ner till honom den aktuella kvällen och slagit in Reimers lägenhetsdörr med en hammare. Själv hade Olsson inte sett ifall Krister Pettersson

02 Arbetsenhet

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Utspäddat(d) av

telefon

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 sak

burit på en hammare denna kväll.

En f d gränne som nu har flyttat och som heter Stephen Karlsson hade också vid något tillfälle berättat för Olsson att Krister Pettersson suttit i fängelse dömd för dråp. Olsson tänkte då för sig själv att detta säkerligen var riktigt eftersom han märkt att Krister Pettersson haft en väldigt okontrollerbart humör.

Olsson har dock aldrig själv sett vid något tillfälle att Krister Pettersson skulle ha misshandlat någon men han har hört från Petterssons lägenhet att det var bråkigt och skrikigt därifrån.

Beträffande den 28/2 1986 så var Olsson ensam hemma i sin bostad på Kung Hans väg 35 i Sollentuna. Han var hemma hela dagen eftersom han vid den här tiden var arbetslös. Han har inget minne över att ha träffat Krister Pettersson den 28/2 1986. Olsson säger att han kommer ihåg kvällen mera än dagen den 28/2 1986. Han smådrack lite alkohol under kvällen och spelade på sin stereo. Han somnade på sin säng med kläderna på och vaknade framåt morgonkvisten.

Han kommer inte ihåg när han vaknade på morgonen den 1 mars 1986 men säger att det var ljus ute. Någon tidpunkt kan Olsson inte ange. Olsson säger spontant att klockan kanske var någon gång mellan 09.00 till 12.00. Han slog på radion och märkte då att man spelade sorgemusik. På radion så hörde han något gammalt tal som Olof Palme hållit. Kort därefter meddelades att Olof Palme hade blivit mördad kvällen innan inne i Stockholms city. Han förstod ju att nyheterna måste vara sanna och Olsson säger att han gick och tänkte på vad som hade hänt under hela dagen.

På fråga till Olsson om han pratade med någon angående mordet på Olof Palme så säger han att han inte riktigt minns detta klart men att han kan ha ringt till sin syster och pratat om händelsen. Han kan också ha pratat med andra personer om Palmemordet men har i dag svårt att påminna sig med vem eller vilka.

På direkt fråga till Anders Olsson om han den 1 mars 1986 pratat med Krister Pettersson angående mordet på statsminister Olof Palme så säger han att han nog

inte gjorde det eftersom han "var så bakfull" så att jag ville hålla mig för mig själv.

Olsson berättar vidare att han vet med bestämdhet att han pratade med Krister Pettersson angående mordet på Palme men att det inte var under en helg utan en vardag. Första gången det hela fördes på tal dom emellan var nog en vecka till en månad efter mordet. Det var i varje fall i början när det fortfarande var aktuellt i massmedia angående statsministermordet.

När Olsson så småningom träffade Krister Pettersson och pratade om mordet så säger han att det skedde i Krister Petterssons bostad någon gång mitt i en vecka och mitt på dagen. Om Olsson själv gått hem till Krister Pettersson eller om dom träffats i trapphuset och gjort sällskap hem till Petterssons bostad, det kommer Olsson idag inte ihåg.

Han kommer i varje fall klart ihåg att samtalet fördes hemma i Krister Petterssons bostad.

Olsson kommer inte riktigt ihåg i fall det var några ytterligare personer med hemma i Kristers lägenhet. Eventuellt kan Krister Petterssons granne Sticken Gustavsson ha varit närvarande men detta är väldigt osäkert.

Samtalet om Palmemordet var rena spekulationer från de bådas sidor vem som kunde ha utfört dådet. Han kommer idag inte riktigt ihåg hur samtalet fördes men det kunde väl vara det som stått i tidningarna vid den tidpunkten, eventuellt Iran eller Irak låg bakom mordet. Han kommer ihåg att man pratade om att Olof Palme varit fredsmäklare mellan Iran och Irak och att det kunde vara någonting i detta som gjort att han blivit mördad.

Olsson vill tillägga att han pratade med Krister Pettersson vid flera olika tillfällen och att han kanske blandar ihop det hela. Vad man pratade om första gången kommer han inte riktigt ihåg.

Vid något av dom här samtalen, Olsson kommer inte ihåg när det var, eller vilken ordning det hela skedde, så hade Krister Pettersson sagt angående kvällen den

02 Arbetsenhet

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

telefon

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (officiellt och förenat)

Om samtal med vilket uppgiften här samman

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 T sak

28 februari 1986 "jag var ju precis där, jag var ju där av alla". Olsson frågade aldrig Krister Pettersson närmare vad han menade. Han reagerade lite för sig själv över Krister Petterssons uttalande men ville inte forska vidare i saken.

Med tanke på vad han hört angående Krister Petterssons bakgrund osv så säger Olsson också att när han första gången fick se den s k Fantombilden publiceras i massmedia så tänkte han för sig själv "att det var faen vad han var lik Krister Pettersson":

Krister Pettersson har aldrig vid något tillfälle pratat med Olsson om vapen eller förevisat honom något skjutvapen. Dock vet han att Krister Pettersson höll på en hel del med knivar. Han menar att Krister Pettersson hade någon form av "kniv-noja". Med detta menar Olsson att om Krister kom hem till honom och fick se en kniv liggande på köksbänken så var han tvungen att gå fram och klämma och röra på kniven. Han menar att normalt när man kommer hem till folk så lägger man inte märke till om det ligger knivar framme men detta gjorde Krister Pettersson direkt.

Hemma i sin bostad hade också Krister Pettersson haft en antik yxa. Yxan saknade skaft.

På fråga hur Krister Pettersson brukade gå klädd i för ytterkläder kring den 28 februari 1986 så säger Olsson att han inte kommer ihåg det. Han säger att han inte vet hur Krister Pettersson gick klädd i år. Det är ingenting som han lägger på minnet.

Ca 1 till 3 månader efter Palmemordet så träffade Olsson Krister Pettersson och denne berättade då att han blivit hörd av polisen om Palmemordet. Krister Pettersson nämnde endast kortfattat om polisförhöret och menade att han var helt oskyldig till det hela.

Om Krister Pettersson nämnt till Olsson tidigare eller efter det att han hade blivit hörd av polisen att han "ju varit där", det kommer Olsson inte ihåg.

Omkring 1 till 2 månader efter Palmemordet så inträffade en händelse i Krister

02 Arbetsenhet

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

telefon

04 Fortsättningsblad

Uppgittslämnare (alternativt och förman)

05 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 T sak

Petterssons lägenhet som Olsson lagt på minnet och som han vill berätta om. Den 14 december 1988 så hördes Olsson i sin bostad av två poliser från Palmeutredningen och de frågade då honom i fall han hade några underligheter som han kom på att berätta. Han kom då inte på någonting men har funderat lite grann och lagt den här händelsen på minnet.

Ca 1 eller 2 månader efter Palmemordet så hördes oväsen från Krister Petterssons bostad. Olsson hade sitt ventilationsfönster öppet i vardagsrummet och när han tittade ut så såg han några klädesplagg singla ner från våningen ovanför där Krister Pettersson bor. Klädespersedlarna brann när dom singlar ner mot marken. Olsson stod kvar inne i sin lägenhet och gick aldrig ut på balkongen för att se vad som hände men hörde att grannen inunder Tomas Reimer lämnade bostaden och gick ut på gården.

Olsson hörde hur Reimer pratade med Krister Pettersson. Reimer befann sig på bottenvåningen medan Krister Pettersson stod uppe på balkongen. Krister Pettersson svarade Reimer någonting liknande "kläderna hade liksom självantänt i smutskorgen".

Senare samma dag så lämnade Olsson sin lägenhet och passerade då nedanför balkongen varvid han såg att det låg ett par utbrända blåa byxor på marken.

Någon tid senare så träffade Olsson grannen Reimer och man kom då att prata angående dom brinnande klädespersedlarna. Båda två tyckte väl att det inte var riktigt klokt att slänga ut brinnande klädesplagg på marken.

Olsson säger också att han p g a det här tecknade en hemförsäkring men att han inte betalade denna förrän kanske några månader efter anmälan. Han har försäkringsbolaget Skandia.

Ytterligare en kort tid senare, kanske några dagar eller så, så hörde Olsson att Krister Pettersson pratade med någon polare uppe i sin lägenhet. Samtalet rörde sig om dom brända kläderna och Krister Pettersson som inte är någon tystlåten person sade att jackan som hade tagit eld i smutskorgen tillhörde Spinnars. Vem Krister Pettersson pratade med vid detta tillfälle det vet inte Olsson. Krister Pettersson pratade endast om den brända jackan och nämnde aldrig några byxor.

02 Arbetsenhet

I grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättad av

Telefon

04

Fortsättningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman

05

Förhörsprot

06

Promemorja

Utskriftsdatum

10 Tsk

Vad Olsson kan påminna sig så uttryckte sig Krister Pettersson någonting i stil med att "han blir ju glad nu när jackan är förstörd".

Olsson fick uppfattningen att jackan tillhörde Spinnars men byxorna var Krister Petterssons egna. Olsson säger att han speciellt reagerade över att Krister Pettersson sade att klädesplaggen hade självantänt. Det tyckte han var väldigt konstigt.

Olsson fick dock själv en del funderingar över hur det hela kan ha gått till och har trott att Krister Pettersson vält omkull något ljus så att klädesplaggen tagit eld men att han inför grannarna inte ville medge detta utan uttryckte sig som så att det hela hade självantänt.

Angående fredagen den 28 februari 1986 så säger Olsson att han under kvällen drack upp drygt en halv 75:a starksprit. När han vaknade på förmiddagen den 1 mars 1986 så var han bakfull och ville hålla sig helt ensam.

Olsson tillfrågas åter om han träffat Krister Pettersson den 1 mars 86 och han säger att hans minnesbild är att han inte alls träffade honom under helgen efter mordet utan först en vecka, fjorton dagar och att det var under en vanlig vardag.

Rent spontant säger Olsson att han inte har något intresse av att träffa Krister Pettersson och prata mord med den personen efter det han fått reda på av andra grannar.

När han träffade Krister Pettersson första gången efter Palmemordet så satt de och samtalade i köket vid köksbordet och Krister Pettersson satt intill sin transistorradio. Olsson säger att han är bergsäker på att det var en vardag och att Krister Pettersson hade sprit uppe i lägenheten och att Olsson minns att han tittade ut genom fönstret och det var fullt med vardagstrafik utanför på den stora leden som går utanför bostadsområdet. På fråga till Olsson hur länge han varit kvar uppe i lägenheten så säger han att det kan ha varit en ca fyra-fem timmar. Han anger klockslaget till mellan klockan 13.00 till 17.00.

Angående Olssons tidigare uttalanden angående sin spontana tanke att Krister Pettersson kanske tappat ett ljus på klädesplaggen och att dom därefter tagit eld

så tillfrågas han i fall han har sett några ljus i Krister Petterssons bostad. Olsson säger då att han sett att Pettersson haft en del ljus som prydnad i vardagsrummet men att han aldrig sett Krister Pettersson tända dom. Eventuellt hade Krister Pettersson också något ljus i köksfönstret som han kan ha tänt vid något tillfälle.

F = Ja Olsson du har ju varit närvarande hela tiden när jag har dikterat in din berättelse här och sen har du haft tillfälle på att lyssna igenom hela förhöret. Är det någonting som du vill tillägga till den här berättelsen?

sidbyte av kassetten

F= Du har lyssnat igenom förhöret? Godkänner du det hela?

O= Ja fast inte tidsangivelser, jag vet inte riktigt men jag godkänner det som har sagts här.

F= Det stämmer som vi har talat in?

O= Ja.

F= Förhöret avslutas klockan 14.40.

Sollentuna som ovan

Per Gustavsson
krinsp